

Символ долі і прагнень

Виступ Президента України Петра ПОРОШЕНКА на церемонії підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом

Шановні президенти, прем'єр-міністри, шановні гості!

Це чудовий день. Мабуть, найважливіший день для моєї країни після дня проголошення Незалежності. Цей момент важливий для історії, для майбутнього. Він показує, наскільки може все змінитися за короткий період часу.

Я підпишу Угоду про асоціацію, використовуючи кулькову ручку,

на якій написано «Асоціація Україна – ЄС, Вільнюс, 29 листопада 2013 року». Тоді це не відбулося, але кулькова ручка залишилася. Ми бачимо, що вона демонструє, що історичні події не відвратні.

Документ, який ми будемо підписувати сьогодні, – це не лише політичний та економічний документ. Це символ долі і прагнень, які не можна зруйнувати, для людей, які пожертували своїм життям та здоров'ям для того, щоб це відбулося. І це найсильніше нагадування того, що люди мають прагнути жити краще.

Україні знадобилось 7 довгих років для того, щоб подолати цей жажливий, терновий шлях до економічної асоціації, політичної асоціації з Європейським Союзом. Цей шлях

мав свої позитивні та негативні сторони, але врешті-решт сьогодні ми прийшли. Вся Україна і також Крим. Нагадаємо, що Угода про асоціацію з ЄС – це вся Україна.

Шановні друзі!

Об'єднана Європа – це курс країни, але це не означає, що немає опонентів цій думці. Була велика кількість спроб знищити європейський проект об'єднання, наприклад, яке це відбулося протягом останніх місяців в Україні.

Україна, Грузія та Молдова є країнами, які показують нові економічні цілі. Але перш за все – це свобода та демократія, які на пострадянському просторі будуть залежати від наших можливостей втілювати реформи, які відбудуться у тому числі з допомогою Угоди про асоціацію.

Ми б бажали підписати Угоду за більш кращих умов, ніж такі, які ми маємо зараз, але, з другого боку, – зовнішня агресія на Україну дає ще один сильний поштовх для того, щоб зробити цей важливий крок.

Підписуючи цю Угоду, Україна обіцяє, що впроваджуватиме ре-

час для запровадження подальших значних обмежувальних заходів», – ідеться в документі.

Фактично європейські чиновники дали нашій державі надію на ефективне розв'язання економічних «нюансів» партнерства з РФ. Однак, урахувавши реальний стан війни між сторонами, важко сподіватися на те, що Росія одноментно залишить усі свої претензії й співпрацюватиме з Україною

на засадах неупередженого ринкового зиску. Тому для офіційного Києва майбутні переговори з РФ у форматі «Україна – Європейський Союз – Росія» мають стати можливістю технічного узгодження питань подальшої одночасної співпраці в межах зони вільної торгівлі з ЄС та існуючої ЗВТ СНД. Такі перемовини не повинні вкотре перетворитися на можливість здійснення політичного тиску з боку РФ:

тобто, відчуваючи бодай натяк на їх політизацію, українські переговірники мають уникати завше пропонування Росією непрозорості й кулуарності економічних взаємин. Адже сьогодні наша держава на решті здобула шанс відійти від політико-економічного «бартеру», завдяки якому Москва вже понад 20 років утілювала власні стратегічні пріоритети в обмін на ефемерні економічні переваги.

Економічні «маневри» й енергетичний тиск

Нині в найвагомійшій для Москви сфері ВПК Україна припинила співробітництво в односторонньому порядку. За оцінками експертів, відмова від співпраці у виробництві продукції військово-оборонного спрямування позначиться на 79 українських та 859 російських підприємствах. Загалом частка експорту ВПК України не перевищує 15%, тому вартість розірвання кооперативних зв'язків із Росією в цій галузі не має перевищити 300 млн. доларів США на рік. Тож хоча російська сторона й заявляє про готовність до імпортозаміщення української продукції на 70% власним виробництвом і на 30% – постачанням комплектуючих з ін-

ших країн, сьогодні вона має швидко розв'язати проблему отримання комплектуючих для ракетобудування (систем керування балістичними ракетами та головок самонаведення для бойових ракет), котрі виробляє дніпропетровське ДП «КБ «Південне»; газотурбінних двигунів, які випускає миколаївське ДП НВКГ «Зоря»–«Машпроект»; систем прицілювання ракетного комплексу «Тополь-М» (ТР-2ПМ2), розроблених київським заводом «Арсенал»; систем керування ракетним комплексом УР-100Н, виготовлених харківським «Хартроном» тощо. До речі, вертольотобудування в РФ значною мірою залежить від двигунів, виробле-

них запорізьким концерном «Мотор-Січ», а у виробництві комплектуючих для російських літаків задіяно близько 20 українських підприємств, які поставляють для них майже 30 товарних найменувань. Хоча літакобудування є, мабуть, єдиним напрямом ВПК, припинення співпраці в рамках котрого загрожує значними збитками і Україні, і РФ, бо ця галузь доволі тісно пов'язана з цивільним сектором. Та якщо українська сторона має що запропонувати західним партнерам, РФ такими здобутками без участі українських підприємств похизуватися не може. Приміром, 27 червня 2014 року з невідомих причин сталася «автоматичне скасу-

форми. Але це документ також і спільної відповідальності.

Таким чином, на тлі політичної асоціації ми також очікуємо, що Європейський Союз робитиме все, щоб підтримати наш суверенний вибір, боронити нашу українську незалежність та територіальну цілісність.

Багато залежатиме від європейської солідарності з трьома країнами, які заплатили велику ціну для того, щоб бути частиною Європи та бути з Європою. Чи Європа буде вільною, чи частково вільною? Чи має вона хвилюватися про анексію, чи можливість виникнення інших конфліктів у майбутньому? Поки що на це питання важко відповісти, але відповідь залежатиме від успіху чи провалу документа, який буде сьогодні підписано.

Україна вирішила, що Угода працюватиме. Наші три країни розпочинають дуже важкий, болючий, але важливий шлях реформ. Економічна інтеграція і політична асоціація з ЄС – ось, власне, наше розуміння успішного розвитку. Для того, щоб все це працювало, ми готові до ратифікації. Ми вважаємо, що ратифікація у європейській столицях також відбудеться швидко.

За останні місяці Україна сплатила велику, найбільшу ціну за те, щоб європейські мрії стали дійсністю. Про це треба пам'ятати. Коли Україна буде готова приєднатися до ЄС, вона приєднається до ЄС.

Для ЄС це, мабуть, майже нічого не означає, але це означає багато

Зліва направо: голова Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу, голова Ради Європи Герман Ван Ромпей, прем'єр-міністр Грузії Іраклі Гарібашвілі, прем'єр-міністр Молдови Юрій Лянке та Президент України Петро Порошенко на церемонії підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у Брюсселі. Бельгія, 27 червня 2014 року

для моєї країни. Під час сьогоднішнього підписання я хотів би зробити одностороннє проголошення – підписуючи Угоду про асоціацію з ЄС, Україна, як європейська держава, яка має однакові цінності – верховенство закону та свободи, наголошуючи на майбутньому членстві України в ЄС. Угода про асоціацію – це інструмент підготовки до майбутнього приєднання. ЄС це не лише частина країн, об'єднаних у союз. ЄС – це ідея, це відповідь вимогам сьогоднішнього дня. І тому країни ЄС і країни не ЄС мають сьогодні зробити важливий крок.

Я дякую всім вам, шановні Президенти, шановні голови урядів, шановний Президент Комісії, шанов-

ний Президент Ради Європи та представники Європейської комісії.

Це – результат нашої спільної роботи. І сьогодні ми бачимо дуже важливий результат для людей України та громадян Європейського Союзу.

Слава Європейському Союзу, Слава Україні!

вання пуску» нової російської ракети-носія легкого класу «Ангара-1.2. ПП». А 16 травня на космодромі Байконур відразу після запуску впала ракета виробництва РФ «Протон-М». Натомість 27 травня з плавучої платформи «Одісей» у Тихому океані було здійснено

запуск ракети-носія «Зеніт – 3SL»: він успішно вивів на орбіту телекомунікаційний супутник *Eutelsat 3B*, який забезпечуватиме телекомунікаційний зв'язок між Південно-Східною Азією й Африкою, а також між Європою та всім Азійсько-Тихоокеанським регіо-

ном. Розробником і виробником ракети-носія «Зеніт – 2S» (тобто першого та другого ступенів ракети) є «КБ «Південне» та ВО «Південмаш» (м. Дніпропетровськ, Україна). Розгінний блок ДМ–SL (третій ступінь ракети) створений і серійно виготовляється ракетно-космічною корпорацією «Енергія» ім. С. П. Корольова (м. Корольов, Московська область, Росія).

Досвід повоєнної Грузії, котра ще 2008 року відчула на собі всі варіації російського економічного тиску, переконує, що для того, щоб віднайти нові ринки збуту, потрібен час. Та більшість підприємств ключових для нашої держави галузей є не просто енергомісткими – вони працюють за рахунок постачання газу з території РФ. Тож якою примітивною не видавалася б «енергетична зброя» в рамках зовнішньої політики РФ, вона знову застосувала її щодо України. Цього разу Москва «пішла ва-банк», переживши 16 червня 2014 року українського споживача на «передоплату» газових постачань у такий спосіб намагаючись довести європейцям неспроможність українських партнерів розвивати повноцінні ринкові відносини. Цей крок спрямовано не на прискорення виплат українською стороною боргів чи завершення

Ракетоносії «Зеніт 3SL»